

Skład Parlamentu Europejskiego

Na posiedzeniu plenarnym w lutym Parlament ma głosować nad sprawozdaniem Komisji Spraw Konstytucyjnych (AFCO) mającym na celu dostosowanie obecnego podziału mandatów między państwa członkowskie i ponowny przydział części mandatów, które zwolnią się po wystąpieniu Wielkiej Brytanii z UE.

Kontekst

W traktacie lizbońskim upoważniono Parlament do proponowania Radzie Europejskiej decyzji w sprawie składu PE w poszanowaniu trzech zasad: maksymalna liczba 751 posłów do PE, podzielonych zgodnie z zasadą proporcjonalności degresywnej, przy czym próg minimalny wynosi sześciu posłów na państwo członkowskie, zaś próg maksymalny to 96 mandatów. Obecny skład został ustanowiony na mocy [decyzji Rady Europejskiej z 2013 r.](#), zgodnie z propozycją Parlamentu, w której zdefiniowano również pojęcie „degresywnej proporcjonalności”. Pojęcie to oznacza, że przed zaokrągleniem do liczb całkowitych, każdy poseł z państwa członkowskiego o większej liczbie ludności reprezentuje większą liczbę obywateli niż każdy poseł z państwa członkowskiego o mniejszej liczbie ludności i odwrotnie, że żadne państwo członkowskie o mniejszej liczbie ludności nie ma więcej miejsc niż państwo o większej liczbie ludności. Obecny podział mandatów nie spełnia we wszystkich przypadkach pierwszego wymogu. Ustalenie nowego (stałego) modelu przydziału mandatów okazało się jednak trudne, na co nałożyła się niepewność co do daty wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE („brexitu”), choć oczekuje się, że nastąpi to 30 marca 2019 r., czyli przed wyborami europejskimi w 2019 r. Ponadto większość [wzorów matematycznych](#) prowadziła do utraty mandatów przez średniej wielkości państwa członkowskie, w związku z czym pojawiły się głosy domagające się również ponownego dostosowania zasad głosowania w Radzie.

Propozycja Parlamentu Europejskiego

W [sprawozdaniu](#) komisji AFCO uznano, że osiągnięcie porozumienia w sprawie stałego systemu podziału mandatów jest z prawnego i politycznego punktu widzenia obecnie niewykonalne, ponieważ z uwagi na ograniczenia prawne w niektórych państwach członkowskich proces ten musiałby zostać zakończony latem 2018 r. (a więc na długo przed uzyskaniem pewności co do brexitu). Kwestia stałego podziału mandatów wiąże się również z kwestią równowagi instytucjonalnej, a co za tym idzie z przeglądem systemu głosowania w Radzie, w którym uwzględniana jest również liczba ludności państw członkowskich. Zmiany dotyczące systemu głosowania w Radzie wymagałyby jednak zmiany traktatu. W sprawozdaniu proponuje się zatem, by na potrzeby wyborów w 2019 r. „skorygowano” dotychczasowe przypadki błędnego zastosowania zasady degresywnej proporcjonalności, dostosowując je do art. 14 TUE poprzez ponowne przydzielenie części mandatów, które zwolnią się po brexicie. Ten częściowy ponowny przydział nie oznaczałby utraty mandatu przez żadne państwo członkowskie i uwzględniałby najnowsze zmiany demograficzne. Zgodnie z treścią sprawozdania z 73 wolnych mandatów Wielkiej Brytanii 27 zostałyby ponownie rozdzielonych między niektóre państwa członkowskie. W związku z tym skład Parlamentu zmniejszyłby się zatem do 705 posłów (zob. mapa poniżej).

Pozostałe mandaty (46) byłyby dostępne dla ewentualnego wspólnego okręgu wyborczego opartego na listach ponadnarodowych w przyszłych wyborach. Zwolennicy list ponadnarodowych twierdzą, że umocnią one europejski charakter wyborów europejskich i podkreślą związek kandydatów na stanowisko przewodniczącego Komisji z ugrupowaniami politycznymi, których listom wyborczym przewodzili. Pomysł list ponadnarodowych budzi jednak kontrowersje zarówno w Parlamencie, jak i poza nim. [Propozycja](#) Parlamentu z listopada 2015 r. wprowadziłaby podstawę prawną dla list ponadnarodowych, ale nie została jeszcze przyjęta przez Radę. W przedmiotowym sprawozdaniu przypomina się, że listy ponadnarodowe mają być rozpatrywane w ramach

szerszej reformy Aktu dotyczącego wyboru członków Parlamentu Europejskiego w drodze wyborów powszechnych, i apeluje się do Rady o szybkie zakończenie tego procesu.

Dalsze działania

Propozycja po przyjęciu na posiedzeniu plenarnym musi jeszcze zostać przyjęta jednomyślnie przez Radę Europejską zgodnie z art. 14 ust. 2 TUE. Zgoda Parlamentu jest wymagana do ostatecznego przyjęcia.

Sprawozdanie z własnej inicjatywy w kwestiach ustawodawczych: [2017/2054\(INL\)](#); Komisja przedmiotowo właściwa: AFCO Sprawozdawcy: Danuta Maria Hübner (PPE, Polska); Pedro Silva Pereira (S&D, Portugalia).

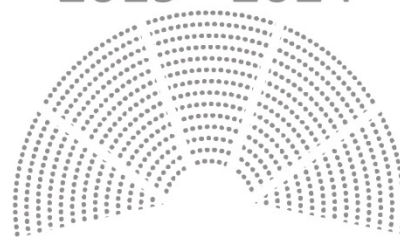
Załącznik: Proponowany podział mandatów według państw członkowskich

2014 - 2019

751

2019 - 2024

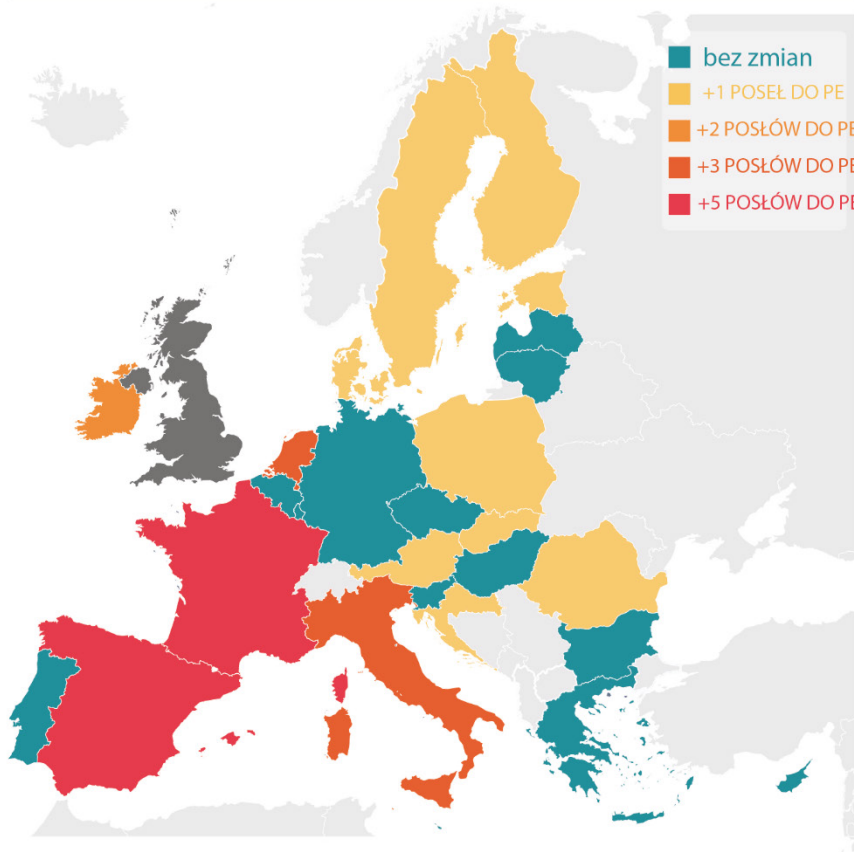

705

DE	96
FR	74
IT	73
UK	73
ES	54
PL	51
RO	32
NL	26
BE	21
CZ	21
GR	21
HU	21
PT	21
SE	20
AT	18
BG	17
DK	13
SK	13
FI	13
IE	11
HR	11
LT	11
LV	8
SI	8
EE	6
CY	6
LU	6
MT	6

27

MANDATY ROZDZIELONE WŚRÓD 14 PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

46

MANDATY ZAREZERWOWANE DLA EWENTUALNEGO PONADNARODOWEGO OKRĘGU WYBORCZEGO LUB MOŻLIWEGO PRZYSZŁEGO ROZSZERZENIA UE

96	DE
79	FR
76	IT
-	UK
59	ES
52	PL
33	RO
29	NL
21	BE
21	CZ
21	GR
21	HU
21	PT
21	SE
19	AT
17	BG
14	DK
14	SK
14	FI
13	IE
12	HR
11	LT
8	LV
8	SI
7	EE
6	CY
6	LU
6	MT